

Неделя Широустна – Ширни заговезни. Прощална неделя 09.03.2008

Апостолко четиво

ПЪРВО ПОСЛАНИЕ НА СВЕТИ АПОСТОЛ ПАВЕЛ ДО ЕВРЕИТЕ, ГЛАВА 12

1. Затова и ние, заобиколени от такъв голям облак свидетели, нека свалим от себе си всякакво бреме и греха, който ни лесно омотава, и нека с търпение изминем предстоящото нам поприще,
2. имайки пред очи началника и завършителя на вярата - Исуса, Който, заради предстоящата Нему радост, претърпя кръст, като презря срама, и седна отдясно на престола Божий.
3. Помислете, прочее, за Оногова, Който претърпя от грешниците такова над Себе Си поругание, та да ви не дотегне, и да не отпаднете душевно.
4. В борбата си против греха още не сте се противили до кръв
5. и сте забравили увещанието, което вам като на синове говори: "сине мой, не презирай наказанието от Господа и не отпадай духом, кога те избличава.
6. Защото Господ наказва, когото обича; бичува всеки син, когото приема".
7. Ако търпите наказание, Бог постъпва с вас като със синове. Защото кой е тоя син, когото баща му не наказва?
8. Ако пък оставате без наказание, на което всички станаха съучастници, тогава сте незаконни деца, а не синове.
9. При това, ние бивахме наказвани от нашите по плът бащи и се свеняхме от тях: не ще ли се много повече покорим на Отца на духовете, та да бъдем живи?
10. Защото те ни наказваха за малко дни, според както им беше угодно; а Тоя - за полза, та да участвуваме в Неговата светост.

Евангелско четиво

ОТ МАТЕЙ СВЕТО ЕВАНГЕЛИЕ, ГЛАВА 6

14. Защото, ако простите на човеците съгрешенията им, и вам ще прости Небесният ви Отец;
15. ако ли не простите на човеците съгрешенията им, и вашият Отец няма да прости съгрешенията ви.
16. Също, кога постите, не бивайте намръщени като лицемерците; защото те си правят лицата мрачни, за да се покажат пред човеците, че постят. Истина ви казвам, те получават своята награда.
17. А ти, кога постиш, помажи главата си и умий лицето си,
18. та да се покажеш, че постиш не пред човеците, но пред твоя Отец, Който е на тайно; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве.
19. Не си събирайте съкровища на земята, дето ги яде молец и ръжда, и дето крадци подкопават и крадат;
20. но събирайте си съкровища на небето, дето ни молец, ни ръжда ги яде, и дето крадци не подкопават и не крадат;
21. защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.

Ширни заговезни – Неделя на всеопрощението

Неделята след Месни заговезни е празник на всеобщото опрощение, на възстановяването на човешката взаимност и уважение. От стари времена прошката е сред великите символи на човешкия морал и благородство, защото само човекът с дълбок вътрешен мир може искрено да прости и да поиска прошка. Затова на този ден Църквата призовава вярващите да пречистят душите си, да изпълнят с мир и любов сърцата си, за да посрещнат Възкръсналия Христос. След този ден до Великден християните престават да ядат за последно се ядат мляко и млечни продукти, яйца и риба - строгият пост допуска само храна от растителен произход. **От следващия ден след нея - понеделник - започва същинският Пост**, който приключва на Великден. Последният ден преди Великия пост е широкоизвестен като "неделя на всеопрощението". На този ден се четат Христовите думи: "Ако не простите на човеците съгрешенията им и вашият небесен Отец няма да прости съгрешенията ви." През тази вечер всеки човек в църквата иска прошка от другите чрез "ритуала на прошката", за да може да влезе в поста, който е време за очистване, размисъл, усъвършенстване и примирение със събратята. Съвестта, скрита дълбоко в нашето съзнание, е тази, която поражда угризения и силно желание за очистване, поправяне и възраждане. Угризенията са гласът на съвестта. Те са първата стъпка по пътя към изчистването, към желанието да простиш и да ти

бъде простено. Достоевски е казал чрез стареца Зосима, че "всеки е виновен за всичко пред всички". На пръв поглед тези думи изглеждат не само много преувеличени, но направо абсурдни. "С какво съм виновен пред другите?" - питат постоянно нашият накърнен разум и нашето външно аз. Тази вина, толкова изненадваща и очевидна, произлиза от собствения ни живот, изцяло пропит от егоизъм. Започваме да разбираме и думите на св. Серафим Саровски, който казва: "Спаси себе си и хиляди около теб ще се спасят." "Спаси себе си" означава да се спасим най-напред от първоначалното робство на разделението, от този вътрешен развод с живота и хората, от това съзнателно и несъзнателно състояние на борба, в което живеем. Да простиш и да ти бъде простено! Това е начинът, по който се завръщаме от отчуждението към сближението, от враждебността към любовта. Но да простиш не означава само да не забелязваш недостатъците или дори по-лошо - с едно махване на ръка да отпишеш другите като безнадеждни и незаслужаващи внимание. Прощката не е безразличие, презрение или цинизъм. Само човек, който е осъзнал с цялата си душа истинския ужас от липсата на любов в света, който е почувствал безкрайната мъка от самотата, на която сам се е обрекъл поради егоизма си, е способен да прощава и да бъде простен.

Същността на тайнството покаяние се състои в това, че Господ чрез свещеника прощава всички наши съгрешения за даруването ни с най-великата милост Божия съединяването ни с Христа в св. Причастие. Няма думи да се изобрази цялото величие на благо, дарувано ни от Бога в тайнството покаяние, но в същото време голямо е и изискването на Господа към онези, които пристъпват към това тайнство. "Защото, ако простите на човеците съгрешенията им, и вам ще прости Небесният ви Отец; ако ли не простите на човеците съгрешенията им, и вашият Отец няма да прости съгрешенията ви". "Какво толкова чудно е извършил Господ", попитали някога разбойниците-сарацини един свят старец-пустинник, оскърбявайки го. "Ето чудото, което е направил Господ, отговорил старецът: вие ме оскърбявате, а аз ви прощавам и се моля на Бога за вас." Подобна любов иска Господ и от нас. Ние всички сме склонни да считаме, че сме по-добри от ближния.

Тази вечер православните българи се събират около трапезата, на която е сложена млечна храна и варени яйца, пият по чаша червено вино, амкат бялата халва и което е най-важно, целуват си взаимно ръце и си искат прошка.

От утре започва Великият пост, който продължава 40 дни до Възкресение Христово. По този начин ще вървим по стъпките на Спасителя, който пости 40 дни, преди да обяви Евангелието пред света. Преди Него Ной пребивава в ковчега 40 дни. Мойсей общува с Бога на Синай 40 дни. Израилтяните скитат в пустинята 40 години. Всички, които се смятат православни християни, трябва да спазват доброволно дисциплината на поста. Според каноните до Великден трябва да се яде растителна храна без масло и вино, като в събота и неделя се разрешава масло и вино. На мнозина такъв пост се струва прекалено аскетичен и затова те отказват изобщо да постват. Разбира се, Бог не насилва никого и степента на поста трябва да се съобразява с условията на живота и състоянието на здравето. Той трябва да бъде преди всичко духовен – въздържание от зли помисли, лоши думи, конфликти с близките и колегите, засилена благотворителност и доближаване до Бога с молитва и четене на Словото Божие – Библията. Западните християни имат хубавата традиция да изчисляват стойността на парите, спестени чрез поста, и да предават сумата на бедни и болни хора. Пост, който е самоцелен и егоистичен, представлява самоизмама и не притежава никаква нравствена и религиозна ценност. Лек пост на всички!

Защо всички ние тук, и множество други като нас, идваме в Църквата? Защо се присъединяваме към нея? Не поради това ли, че тя е място, където всички могат да дойдат с увереността, че са обичани, че ще бъдат приети като братя и сестри, като деца или като родители, с ласка, с благоговение, с грижовност... Ние сме обичани от Бога, и Църквата е мястото, където Бог ни посреща с любов, със спасителна грижа; мястото, където никой не е излишен, където всеки е желан, и по думите на апостола, всички са "свои" – и на Бога, и на хората. Всички ние се срещаме в Църквата, защото сме чули, че тук има надежда, че тук тържествува Божията любов. Всеки от нас е обичан, и затова всеки от нас е спасен: защото Божията любов е по-силна от смъртта, злото и греха. Любовта Божия е живот за нас; тази любов е усетена и от хората, и макар и несъвършено, не винаги с цялото си сърце (защото всички сме наранени, всички сме осакатени), въпреки това и ние умеем да се обичаме един другото, да състрадаваме, да търпим и да прощаваме. Ние сме тук, защото сме разбрали, че тук източникът на живота... взето от www.pravoslavieto.com